

A Landgericht Dortmund (Németország) által 2023. április 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH kontra Land Nordrhein-Westfalen

(C-253/23. sz. ügy, ASG)

(2023/C 261/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Dortmund

Az alapeljárás felei

Felperes: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Alperes: Land Nordrhein-Westfalen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen az EUMSZ 101. cikket, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését, az Alapjogi Charta 47. cikkét, valamint a 2014/104/EU irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 4. pontját és 3. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes a tagállami jog olyan értelmezése és alkalmazása, amely az EUMSZ 101. cikkbe ütköző – az említett irányelv 9. cikke, illetve az azt átültető nemzeti rendelkezések alapján kötelező erővel megállapított – jogsértés károsultját megakadályozza abban, hogy a követeléseit – különösen a tömegesen elszenvedett és kis értékű károk esetében – engedélyezett jogi szolgáltatóra engedményezze bizalmi vagyonkezelési alapon, hogy ez utóbbi azokat más állítólagos károsultak követeléseiével összevontan, follow-on kereset útján érvényesítse, ha a kártérítési igények összevonására nincs más egyenértékű jogszabályi vagy szerződéses lehetőség, különösen mert azok nem vezetnek marasztaló ítélethez, vagy más eljárási okokból megvalósíthatatlanok, illetve gazdasági okokból objektíve észszerűtlenek, és így különösen a csekély értékű károk érvényesítése gyakorlatilag lehetetlen vagy mindenestre túlzottan nehézkes lenne?
- 2) Mindenképpen így kell-e értelmezni az uniós jogot akkor, ha a szóban forgó kártérítési igényeket az Európai Bizottságnak vagy a nemzeti hatóságoknak az állítólagos jogsértésre vonatkozó előzetes, a 2014/104 irányelv 9. cikkén alapuló nemzeti rendelkezések értelmében kötelező erejű határozata nélkül kell érvényesíteni (ún. „stand-alone kereset”), ha a polgári peres eljárásban a kártérítési igények összevonásának más egyenértékű jogszabályi vagy szerződéses lehetőségei az 1. kérdésben már kifejtett okokból nem állnak rendelkezésre, és különösen, ha az EUMSZ 101. cikk megsértését egyébként egyáltalán nem, azaz sem közjogi (public enforcement), sem magánjogi (private enforcement) jogérvényesítés útján nem perelnék?
- 3) Ha a két kérdés közül legalább az egyikre igenlő választ kell adni, mellőzni kell-e a német jog vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását, ha az európai joggal összhangban lévő értelmezés kizárt, ami azzal a következménnyel járna, hogy az engedményezések e szempontból mindenképpen érvényesek, és lehetővé válik a hatékony jogérvényesítés?

⁽¹⁾ A tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 349., 1. o.).

Az Ustavni sud Republike Hrvatske (Horvátország) által 2023. április 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – E. P. kontra Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalnik sektor za drugostupanjski upravni postupak

(C-277/23. sz. ügy)

(2023/C 261/17)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Ustavni sud Republike Hrvatske

Az alapeljárás felei

Panaszos az alkotmányjogi panaszeljáráásban: E. P.

A többi fél az eljárásban: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (HL 2016. C 202., 1. o.) 18., 20. és 21. cikkét, valamint 165. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdését, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely szerint a szülő elveszíti azt a jogát, hogy az éves alapszintű jövedelemadó-levonás összegét az eltartott gyermek tekintetében megnöveljék, mivel az említett gyermek, mint olyan eltartott hallgató részére, aki tanulmányok folytatásának céljából gyakorolta a más tagállamban való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát, és aki ezzel kapcsolatban a nemzeti végrehajtási jogszabályok alapján az „Erasmus+”: elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 50. o.) 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján meghatározott, a hallgatók alacsonyabb vagy közepes átlagos megélhetési költségekkel rendelkező tagállamból az Európai Bizottságnak az e rendelet 18. cikkének (7) bekezdésében értelmében vett kritériumaival összhangban meghatározott magasabb átlagos megélhetési költségekkel rendelkező tagállamba irányuló mobilitására elkülönített forrásokból hallgatói mobilitási támogatásban részesült, amelynek összege meghaladja a meghatározott rögzített felső határt?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) 67. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely szerint a szülő elveszíti azt a jogát, hogy az éves alapszintű jövedelemadó-levonás mértékét növelje azon eltartott hallgató tekintetében, aki másik tagállamban tanulmányok folytatása céljából való tartózkodása során az „Erasmus+”: elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 50. o.) 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján hallgatói mobilitási támogatásban részesült?

A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2023. április 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – M.M. mint M.R. örököse kontra Ministero della Difesa

(C-278/23. ügy, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperes: M.M. mint M.R. örököse

Alperes: Ministero della Difesa

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ mellékletét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás „A visszaélés megakadályozására irányuló intézkedések” címet viselő 5. szakaszát, hogy azzal ellentétes a legge n. 1023 del 1969 (1969. évi 1023. sz. törvény) 2. cikkének 1. bekezdésében és a Decreto Ministeriale 20 dicembre 1971 (1971. december 20-i miniszteri rendelet) 1. cikkében foglalt olasz szabályozáshoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a nem katonai tantárgyaknak a tengerészet és a légiérő akadémiáin, intézeteiben és szervezeteinél történő oktatása céljából – lévén, hogy az oktatók ezekben az oktatási intézményekben egyébiránt nem vehetők állandó állományba – az államigazgatáson kívül álló civil személyek éves (az 1971. december 20-i miniszteri rendelet 7. cikke értelmében „legfeljebb egy tanévre történő”) megbízásáról rendelkezik, és nem írja elő az e megbízás (a miniszteri rendelet 4. cikkében a második megbízásért járó díjazás csökkentéséről való rendelkezéssel kifejezetten előírt) megújítását alátámasztó objektív okok megjelölését, nem rendelkezik a határozott időre szóló szerződések maximális teljes időtartamáról és a megújítások maximális számáról, valamint arról, hogy a szóban forgó oktatók az említett megújítás következtében esetlegesen elszenvedett kár megtérítésére lennének jogosultak?